

Anne Baastrup (SF):

For nogle år siden kom SF med to beslutningsforslag, et om whistle blowers og et om offentligt ansattes ytringsfrihed. Og det var selvfølgelig en lille sejr for os, at justitsministeren tog den manglende debat fra de offentligt ansattes side så alvorligt, at hun nedsatte det udvalg, som har været så omtalt i dag, og som nu er kommet med forslag bl.a. om en vejledning.

Det er selvfølgelig også meget vigtigt, at udvalget i den forbindelse har gennemgået praksis. Men det, der er det vigtigste, er, at de offentligt ansatte rent faktisk skal i gang med at deltage i den offentlige debat, og vi ser jo alt for mange gange, at offentligt ansatte, som er i besiddelse af en viden på konkrete områder i kraft af deres ansættelse, ikke deltager. Det skyldes meget ofte frygt for eventuelle repressalier, uvidenhed om, at man har retten til det, og manglende lyst til i virkeligheden at kaste sig ud i en offentlig debat, fordi det jo også kan betyde, at man selv bliver diskuteret i offentligheden.

Jeg tror, at nedsættelse af et nævn, som Enhedslisten her foreslår, kan være en af måderne, hvorpå vi kan få de offentligt ansatte mere i gang med at deltage i udviklingen af vores alle sammens samfund. Men der, hvor jeg i høj grad tror, at et sådan nævn vil have en fordel, er, hvis nævnet selv skal tage nogle initiativer til at videreudvikle metoder til at skabe og forbedre den åbne dialog i den offentlige sektor. Jeg tror, at nogle af de temaer, der i virkeligheden burde være helt naturlige, ligger i dette nævns sær opgave.

Fra SF's side så vi helst, at man havde givet en arbejdsretlig beskyttelse til folk, der deltager i den offentlige debat, for det, vi jo også kan se på baggrund af den praksisundersøgelse, er, at det ikke er sjældent, at folk får lov til at sige noget, men at de efterfølgende bliver mobbet i en sådan grad, at de bliver nødsaget til at forlade arbejdspladsen.

Sagen med psykologen fra Farum Kommune er kendt. Hun lavede en sang om kejser Peter til en personalefest. Kejser Peter fik det at vide med det resultat, at hun blev fyret. Efterfølgende måtte Farum Kommune konstatere, at det var ulovligt, og hun blev genansat, men i løbet af ganske få måneder var hun nødsaget til at forlade arbejdspladsen, hun blev mobbet ud af den.

Det er et af problemerne for de offentligt ansatte, når de bruger adgangen til at ytre sig, nemlig risikoen for at blive mobbet efterfølgende. Derfor tror vi på, at en arbejdsretlig beskyt-

telse vil være en af de bedste måder, hvorpå man kan sikre, at offentligt ansatte rent faktisk tør deltage i den offentlige debat.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Det er et forslag, som vi har arbejdet længe med i Enhedslisten, og som vi har drøftet med mange forskellige, både med offentligt ansattes fagforeninger og nogle af de personer, der har været i klemme i forskellige sager osv., for vi synes, som både ministeren og alle ordførerne jo i et eller andet omfang har givet udtryk for, at det er utrolig vigtigt, at offentligt ansatte deltager i den offentlige debat. De sidder inde med en viden om, hvordan forholdene er, og hvad konsekvenserne vil være af forskellige beslutninger – en viden, som er fuldstændig afgørende for, at vi kan have en offentlig debat på et oplyst grundlag og derfor kan træffe nogle beslutninger på baggrund af korrekt information.

Desværre, som vi kommer med eksempler på i forslaget, er der alt for mange, der oplever, at hvis de bruger deres ytringsfrihed som offentligt ansatte, så får det nogle konsekvenser for dem. Det vil vi gerne prøve at gøre noget ved.

Venstres ordfører synes, at vi nærmest ikke rigtig kunne tillade os at fremsætte et forslag, når der har siddet et sagkyndigt udvalg og set på det samme spørgsmål. Socialdemokraternes ordfører var inde på lidt af det samme med, at når der sidder et sagkyndigt udvalg, så skal vi ikke komme med forslag i Folketinget, som vedrører det samme spørgsmål.

Nu har vi selvfølgelig lyttet til, hvad det er, det udvalg sad og beskæftigede sig med, og det har jo i høj grad været spørgsmålet om, hvorvidt der skulle ændres i lovgivningen. Det har der så været uenighed om i udvalget, hvor et stort mindretal, nemlig de offentligt ansattes repræsentanter og Journalistforbundet og medierne mener, at der er behov for at styrke lovgivningen på det her område.

Det, vi altså har valgt at kigge på i vores forslag, er slet ikke lovgivning, men det, at det er så vigtigt et spørgsmål for samfundet, at vi skal have et nævn, der særlig følger området, et nævn, som både kan følge det generelt og støtte den enkelte offentligt ansatte i vedkommendes sag. Og det er ikke noget, der overhovedet har